

CENY OGŁOSZEN
za wiersz milimetrów
przed 1 złoty, w tek-
ście 50 gr., za tekstem
40 gr. Ogłoszenia tabe-
larne 60 proc., a
światłocenne 25 proc.
Drobne ogłosze-
nia po 10 groszy.
Dla poszukujących pra-
cy 5 gr. za wyraz. Naj-
mniej 1 zł.
Konto czekowe PKO
Warszawa 63.678.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Prenumerata wy-
nosi miesięcznie
zł. 2.00
Adres administracji:
Piłsudskiego Nr. 8 te-
lefon 4-97, telefon re-
dakcji 6-92, telefon re-
dakcji nocnej i dru-
karni 4-94.
Konto czekowe PKO.
Warszawa 63.678.

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny i odpowiedzialny: WIKTOR MONSIORSKI.

ODDZIAŁY: KIELCE, Killińskiego 19, tel. 507; BĘDZIN, Małachowskiego 24, tel. 5-08; DĄBROWA, 3-go Maja 14, tel. 2-77; ZAWIER-
CIE, ul. Paderewskiego 7, tel. nr. 97; CZELADŹ, Rynek Nr. 8; telefon 42; GRODZIEC, ulica Kościuszki, telef. 16.

Nowe zaburzenia komunistyczne w Madrycie.

UDAREMNIONY ZAMACH BOMBOWY NA GMACH KORTEZÓW. — STRAJK ZAŁÓG OKRĘTÓW
HANDLOWYCH.

MADRYT, 8. 8. Na zebraniu ko-
munistycznym, w którym brało u-
dział około 5.000 osób, pojawił się
niespodziewanie Casanella, skazany
w roku 1920

za zamordowanie prezydenta mini-
strów

Eduardo Dato. Casanella zbiegł w
swoim czasie z Hiszpanii i pełnił
służbę w jednym z sowieckich puł-
ków lotniczych.

Zamachowiec wygłosił płomierną
mowę i wezwał tłum

do chwycenia za broń,

by obalić obecny rząd. Również inni
mówcy wiecowi ostro występowali
przeciw rządowi z powodu ostatnich
zarządzeń, zmierzających do stłu-
mienia strajków rewolucyjnych i
podnosili ciężkie oskarżenia przeciw
Zamorze. Zebranie zakończyło się
odśpiewaniem międzynarodówki i
okrzykami na cześć Sowieców.

Po wiecu uczestnicy wyszli z tea-
tru Maravilla i uformowali pochód.
Na przylegającym do teatru placu
tłum zaczął wznosić okrzyki anty-
rządowe. Przybyła policja i żandar-
merja, obrzucone kamieniami, mu-
siały się wycofać. Wzywano wojsko,
do którego z tłumu padło kilkana-
ście strzałów. Dowodzący oficer wy-
dał

rozkaz salwy.

Pod strzałami demonstranci rozpra-
szyli się.

Policja urządziła rano obławę
na Casanelę, który przepadł bez
ślądu. Jak się zdaje, został on wy-
wieziony samochodem przez swych
przyjaciół, jako „bagaż”, owinięty
w koc i owiązany sznurami, jak pa-
kunek.

Wkrótce potem od strony gma-
chu Kortezów dała się słyszeć
gęsta strzelanina.

Jak się okazało, policja ostrzeliwa-
ła jakiś samochód, z którego rów-
nież gęsto strzelano do policjantów.
W samochodzie tym uciekali zama-
chowcy, którzy zamierzali
wysadzić w powietrze gmach parla-
mentu.

Policji udało się zapobiec zama-
łowi o tyle, że usunęła ona z gmachu
podłożone bomby. Bomby te w liczbę
5

wybuchły poza obrębem budynku,
nie wyrządzając większych szkód.
Zamachowcy, mimo pościgu, zdołali
zbiec.

Na prowincji sytuacja również
jest podniecona. W Huelva załoga
12 okrętów handlowych porzuciła
pracę, na znak protestu przeciwko
przyjmowaniu nowych marynarzy.

Grozi również
strajk na 80 statkach rybackich.

Do Ecija ściągane są posiłki
wojskowe wobec proklamowanego
tam strajku generalnego.

W Barcelonie doszło ponownie
do rozruchów w związku ze straj-
kiem w telefonach. Podczas strzela-
niny kilka osób zostało rannych.

Wszystko elektrycznością!!!

ELEKTROWNIA W KIELCACH

podaje do wiadomości swych odbiorców, że ceny na
aparaty elektryczne ostatnio zostały znacznie
obniżone:

żelazka od **Zł. 25** za szt.
kuchenki od **Zł. 27** „ „
wentylatory od **Zł. 65** „ „
i t. d.

Aparaty elektryczne są zawsze na składzie przy ul.
Leonarda 14 i są sprzedawane na długoterminowe raty.

Spóźniona miłość w zakładzie dla starców.

15-letni chłopcy wyzyskiwali rozkochane staruszki.

BERLIN, 8. 8. Tutejsza policja oby-
czajowa zajęła się likwidacją niebywa-
łego przekroczenia przeciw obyczajno-
ści.

W żeńskim oddziale przytulku dla
starców w Buch rozegrały się drama-
tyczne sceny zazdrości między dwiema
staruszkami, z których najmłodsza li-

czyła
66, a starsza 69 lat.

Gdy jedna z leciwych kobiet uderzy-
ła rywalkę kosturzem w głowę tak sil-
nie, że padła nieprzytomna na ziemię,
w przytulku wybuchła regularna woj-
na domowa. Nieopisana wrzawa zaal-
mowała kierownika zakładu, który

wezwał policję.

Sledztwo ujawniło, że kilka wyjątko-
wo krzepkich niewiast, spędzających je-
sien swego życia w przytulku, utrzy-
mywało miłose stosunki z dwoma
wnukami jednej ze swych koleżanek

Chłopcy w wieku 15 i 16 lat
regularnie odwiedzali swe znajome i
przyjmowali od nich prezenty i podar-
ki pieniężne, a otrzymane pieniądze o-
bracali na uczęszczanie do kina z ko-
leżankami swej młodocianej siostry.

Charakterystyczne, że dziewczęta
wiedziały o pochodzeniu pieniędzy
i wyprawach chłopców
po złote runo do zakładu w Buch.

PROF. LEON KOZŁOWSKI,
minister reform rolnych — ustępuje.

WARSZAWA, 8. 8. (wł.) Krają
pogłoski, że minister reform rolnych
prof. Leon Kozłowski ma ustąpić
ze swego stanowiska. Ustąpienie
prof. Kozłowskiego łączy się z pro-
jektem skasowania ministerjum re-
form rolnych.

ZAWIADOMIENIE

Zawiadamia się, że z dniem
8-go sierpnia 1931 roku p. Sta-
niśław Adameczyk przestał być
kierownikiem firmy: Zakłady
Modelarsko - Stolarskie „Mo-
del” Sp. z Ogr. Odp. w Sos-
nowcu.

Przed dniem dzisiejszym
p. Stanisław Adameczyk nie ma
prawa w imieniu firmy „Mo-
del” podejmowania należności
oraz dokonywania jakiegokol-
wiek transakcji.

RADA NADZORCZA
Zakładów Modelarsko-Stolarskich
„MODEL”
Sp. z Ogr. Odp. w Sosnowcu.

Delegacja robotników tow. akc. „Zawiercie”

INTERWENJUJE W MINISTERJUM PRACY I OPIEKI SPO-
ŁECZNEJ.

WARSZAWA, 8. 8. (wł.) Do
Warszawy przybyła delegacja robot-
ników tow. akcyjnego Zawiercie,
która interwenjowała w minister-
jum pracy i opieki społecznej. De-
legacja domagała się, aby minister-
jum wpłynęło na dyrekcję tow. akc.
„Zawiercie”, by przerwa w pracy
nie trwała dłużej aniżeli do 15 wrze-
śnia, następnie, aby po tym termi-
nie pozbawieni pracy robotnicy zo-
stali ponownie wszyscy przyjęci
oraz, by warunki plac nie zostały

zmienione.

Delegaci robotniczy zapewnili
ministerjum, że dołożą wszelkich wy-
siłków, aby podczas obecnie trwają-
cej przymusowej przerwy w pracy,
nie dopuścić do jakiegokolwiek zabu-
rzenia.

Ministerjum pracy jaknajprzy-
chylniej potraktowało prośbę delega-
tów i wydane zostały inspektorowi
pracy w Warszawie odpowiednie in-
strukcje.

DECYDUJĄCY DZIEŃ DLA NIEMIEC.

Dzisiaj odbędzie się w Prusiech głosowanie ludowe nad wnioskiem stronnictw prawicowych, do magającym się natychmiastowe rozwiązanie sejmu pruskiego i przeprowadzenia nowych wyborów. W normalnych warunkach kadencja obecnego sejmu pruskiego skończyłaby się na wiosnę. Wobec tego wniosek prawicowy, ma charakter demonstracyjny. Ale tak się złożyło, że manifestacja ta ma decydujące znaczenie tylko dla rządu socjalistycznego - demokratyczno - centrowego w Prusiech, ale i dla rządu Rzeszy, dla rozwoju i bytu republiki niemieckiej, której republikański rząd pruski jest najmocniejszym oparciem i dla polityki zagranicznej Niemiec, tak na odcinku dyplomatycznym, jak i na najważniejszym dziś finansowym.

Kwestja plebiscytu pruskiego zaczęła się w myśl konstytucji od t. zw. wstępnego głosowania ludowego („Volksbegehre“), przy którym wymagane jest oddanie głosu przez co najmniej jedną dziesiątą część wyborców, aby da na sprawa mogła być dalej traktowana.

Inicjatorem akcji był stahlhelm, pomagali mu narodowi socjaliści i narodowcy, porozumienie jednak między sojusznikami pozostawiało dosyć do życzenia, a zainteresowanie wśród wyborców nie było zbyt wielkie, tak, że rząd pruski i popierająca go część prasy odnosili się do akcji tej z pewnym lekceważeniem, a jej inicjatorzy z biedą uzyskali wymaganą dziesiątą część głosów.

Sprawa wobec tego weszła pod obrady sejmu pruskiego, który większością głosów koalicji rządowej odrzucił wniosek, domagający się nowych wyborów. Wobec tego rzecz idzie przed najwyższą instancją, przed ostatecznym głosowaniem ludowym („Volkseutscheid“). O ile inicjatorzy głosowania uzyskają przy niem jeden głos ponad 50 proc. wciągniętych na listę wyborców, to sejm pruski będzie rozwiązany, a stronnictwa prawicowe będą mogły przystąpić z wielkimi szansami do ataku na rządy w Prusiech i w Rzeszy, na dotychczasowy system polityki wewnętrznej i zagranicznej, a tem samym na byt republiki niemieckiej.

Sytuacja między głosowaniem pierwszym a drugim zmieniła się znacznie na niekorzyść rządu pruskiego, a na korzyść jego przeciwników rządu pruskiego pogarszająca się sytuacja ekonomiczna i rosnący skutek tego niezadowolony. Korzystają z tego stronnictwa skrajne, narodowi socjaliści i komuniści.

W stanowisku komunistów zaś zaszła zasadnicza zmiana. W swoim czasie wystąpili przeciw „Volksbegehre“, zaznaczając, że uważają je za „szwindel faszyzowski“. Obecnie przy głosowaniu ostatecznym postanowili głosić swoje rzucić za wnioskiem prawicowym, aby zadać cios śmiertelny republice niemieckiej i socjalistycznym swoim wrogom. Zwycięstwo dziwacznej koali-

cji Hugenerga, Hitlera i Thalmanna miałyby charakter wyłącznie negatywny: obalenie demokratycznej republiki. Potem komuniści poszliby własną drogą i usiłowałiby pozbyć się krótko trwałych sojuszników na rzecz ewentualnej rewolucji i dyktatu ry.

Jest rzeczą znamioną, że za rozwiązaniem sejmu pruskiego i za radykalną opozycją oświadcza ją się również stronnictwa umiarkowanej prawicy i środka, reprezentowane w rządzie w Rzeszy, lecz zahypnotyzowane sukcesy hitlerowców. Nawet stronnictwo

ludowe, stronnictwo Stresemanna i jego następcy, obecnego ministra spraw zagranicznych, dr. Curtiusa, podało dłoń pomocną skrajnej prawicy.

Na okopach rządowych i republikańskich pozostała tylko koalicja wejmarska, socjaliści, demokraci i centrum. Stanowią oni obóz zdrowego rozsądku. Zwycięstw sprzymierzonych ze sobą sprzeczności oznaczałoby za męt wewnętrzny, wzmożoną nieufność zagranicy, przerwanie akcji pomocy finansowej dla Niemiec.

Cała opinja francuska wyra-

ża się w tej kwestji jasno i zgodnie. A jest rzeczą charakterystyczną, że Mac Donald i Henderson w czasie pobytu swego w Berlinie pozostawali w ustawicznym kontakcie ze socjalistycznym premierem Prus, Braunera, i z innymi przywódcami socjalistów niemieckich.

Gra plebiscytowa niemieckich radykałów, prawicowych i lewicowych jest grą ryzykowną dla Niemiec i dla świata. Tem się tłumaczy naprężenie z jakim świat oczekuje wyników głosowania 9 sierpnia.

W. J.

DWA SZLAKI HISTORJI.

W dniu zjazdu legjonistów.

Dwie koncepcje przez cały wiek 19 walczą ze sobą w Polsce, kryżują się wzajem i — paraliżują. Koncepcja walki czynnej i koncepcja dyplomatyczna. Myśl, że wskrzeszenie państwa polskiego dokona się drogą powstańczą, orężną przez „wojną powszechną“ — o którą modlił się Mickiewicz — będzie okazją wyładowania sił powstańczych wśród młodzieży polskiej, i myśl, że droga, wiodąca do ruszenia sprawy polskiej z martwego punktu, wiedzie

przez gabinety dyplomatyczne, będzie wypadkową traktatów międzynarodowych

Przez całe 19 stulecie zmagają się ze sobą te dwie koncepcje. Widzimy te zmagania już podczas wojen napoleońskiej widzimy je przed rokiem 1831, przed rokiem 1848, przed rokiem 1863. Widzimy je w kraju i na emigracji. W czasie Księstwa Warszawskiego i przed kongresem wiedeńskim walczyły się na szali obie koncepcje, których symbolicznymi fi-

gurami są z jednej strony książę Józef Poniatowski a z drugiej ks. Adam Czartoryski. Po r. 1831 w Paryżu mamy z jednej strony ośrodek dyplomatycznej koncepcji w Hotelu Lambert, — a z drugiej symboliczną podróż Adama Mickiewicza do Turcji, by tu stworzyć podwaliny legjonu i czynnie zaangażować choćby drobny ułamek społeczeństwa polskiego w walce z armją jednego z zaborców.

I tak stale, w większych lub mniejszych rozmiarach, przez cały wiek niewoli. Historia 19 stulecia — to historia powstania i — niestety — zanikania to jednej to drugiej koncepcji, i — na tem polegał cały tragizm naszego narodu przez cały wiek — wzajemnego ich zwalczania się. Zawsze z podziemi konspiracji wylaniało się zarzewie akcji czynnej — i zawsze znajdowała się „straż pożarna“, która spieszyła gasić zapal do czynu, tłumacząc, że ważniejsze są memorjały i interwencje, że marują się siły młodzieży, że krwawe ofiary są niepotrzebne — a Polskę będzie można przy dogodnej okazji poprostu wydyplomatyżować.

Tak było przez niemal sto lat, aż wreszcie koncepcji dyplomatycznej udało się zatriumfować na całej linii. Po okresie „pracy pozytywnej“, mającej na celu materialistyczny ratunek społeczeństwa polskiego (boć przecie — jak mówiono — zasobni łatwiej przetrzymują), przyszedł okres może najsmutniejszy w dziejach naszych: okres rezygnacji, okres pogodzenia się w nieubłagany fatum, okres oportunistów i kompromisowości. Ugodzie z Wiedniem za cenę samorządu galicyjskiego towarzyszyły poszły gesty ugody w stronę Petersburga.. Wszystkie, którzy w przeszłości porwały się do broni, piętnowano jako „szaleńców“, zaś wszystkich, którzy w przyszłości myśleli o zbrojnym czynie, jako nieomal... bandytów. Plenila się ideologia „egoizmu narodowego“, oscylująca z jednej strony ku — ugodzie, a z drugiej ku wskrzeszeniu starej koncepcji Hotelu Lambert t. j. utrzymywaniu jaknajintensywniejszych kontaktów dyplomatycznych, by przy zielonym stoliku wykombinować co się da.

I wtedy właśnie, w tym najbardziej ponurym okresie, zjawiał się człowiek czynu i wskrzesił ideę walki czynnej, stworzył fakt dokonany, przerwał pasmo ugodowo - dyplomatyzujących ukojeń sumień patriotycznych, zażądał od młodego pokolenia, by chwyciło za broń i — w genialnym przewidywaniu światowej wojny — przygotowało się do walki.

Powstały legjony.

Zwyciężyła koncepcja czynu!

M.

ZAKOPANE.

Cieżkie zniosła czasy losu ręka sroga,
Zamknięta jest dla nas zagranicę droga,
Bo tam się drożyzna taka rozpanosza,
Ze gdybyś pojechał, wróciłbyś bez grosza.
Lecz ratować zdrowie należy sterane,
Racja! Na to mamy przecież Zakopane,
Przestronne, przemile, przepolskie, prześlizne,
Najpiękniejsze w kraju miejsce klimatyczne,
Rok cały otwarte bez najmniejszej przerwy,
Czyś na płuca chory, czy stękasz na nerwy,
Czy kaszel dokucza, czy tylko spleen dusi,
Zakopane święcie wyleczyć cię musi,
Ale gdzie zamieszkać w onem Zakopanem,
Które z miejsc pobytu jest najbardziej znanem,
Który ci z hotelów kłopotu umniejszy,
Który ci najmiłszy i najwygodniejszy?
Gdzie turystę w pełni Europa wita,
Gdzie się zbiera cała przyjezdnych elita?
Skąd masz najpiękniejsze wokoło widoki,
Szykowne dancingi, oraz five o'clocki?
Gdzie zjeżdżają tłumnie dziełki i sprężysci,
Światowi sportowcy, automobiliści?
Na wasze pytanie mam odpowiedź jedną,
Która samuteńskie utrafi wam sedno,
Ze, turysto, jeśli pożądasz wygody,
Czyś jest wiekiem starszy, czyś paniczek młody,
Czyżesz miłą damą, panną czy mężatką,
Jeśli chcesz, by pobyt przeminął ci gładko,
By ci w Zakopanem czas biegł bez kłopotu,
To możesz jedynie zamieszkać w Bristolu.
W tym hotelu właśnie, o którym tu pisze,
Którego wam opis przyjemnie kolysze,
Bowiem wszystkie wyżej wymienione wety,
To Hotelu Bristol właśnie są zalety.
Zanotujcie zatem, państwo ukochane:
Ze w Hotelu Bristol w Zakopanem stanę —
I ty wiejskich dworów i ty miejskie dziećce.....
Stanąwszy w Bristolu..... nie pożalujecie.

4123

„Mucha“.

Zagraniczna wyprawa bolszewików

„NAOKOŁO KAPITALISTYCZNEJ EUROPY“.

Jak wiadomo pracownicy, którzy położą specjalne usługi około budownictwa socjalistycznego wynagradzani są nagrodami pieniężnymi i odznaczani orderami. Oprócz tego istnieje jeszcze jedna forma nagrody, a mianowicie „podróż naokoło kapitalistycznej Europy“. Nagrodę w tej formie otrzymują tylko „najlepsi z najlepszych“. W tych dniach 362 takich szczęśliwców wyjechało parowcem „Ukraina“ z Leningradu. Są to „szturmowcy pobierani ze wszystkich krajów ZSSR. Przed wyjazdem z Lenin

gradu odbyli zgromadzenie, na którym uchwalili wysłać pozdrowienie hołdownie do Stalina. Pozdrowienie to rozpoczyna się następującymi słowami: „Przed wyjazdem w podróż naokoło kapitalistycznej Europy przesyłamy pozdrowienie centralnemu komitetowi partji komunistycznej i jej przywódcy Stalinowi. Nasza podróż, jest krótkim wyprzedzeniem przed nowymi walkami o generalną linię o spełnienie programu trzeciego decydującego roku piatiletniego“.

